

1992.

Skenējis Jānis Vilniņš
scavenger@inbox.lv
Rīga - 2010

DADZIS

10

UZMANĪBU!
JAUNUMI!
2. lpp.

CEĻŠANAS
PRIEKŠ —
4., 5. lpp.

HUMORA
UN SATĪRAS
IZDEVUMS

ĒRIKS OŠS

DAUDZ LAIMES
VĀRDA DIENĀ

JŪNIJS

1. PIRMDIENA
Biruta, Mairita
Bondija, Džeimsis*
2. OTRDIENA
Emma
Šmeise*
3. TREŠDIENA
Inta, Ineta
Repšijs, Reformijs*
4. CETURTDIENA
Elfrīda, Sintija
Sirpantīnija, Āmurijs*
5. PIEKTDIENA
Igoris, Margots
Desertijs, Faifoklokija*
6. SESTDIENA
Ingrīda, Ardis
Vizis, Latruble*
7. SVĒTDIENA
Gaida, Arnis
Brīvcene, Business*
8. PIRMDIENA
Frīdis, Frīda, Mundra
Pusvilpija, Sintētis*
9. OTRDIENA
Ligita, Gita
Karmelita, Šokolādijs*
10. TREŠDIENA
Malva, Anatols
Prokruste, Isinolis*
11. CETURTDIENA
Ingus, Mairis, Vidvuds
Krišnijs*
12. PIEKTDIENA
Nora, Ija
Uzplecija, Uniformijs*
13. SESTDIENA
Zigfrīds, Ainārs, Uva
Vekselinis*

14. SVĒTDIENA
Tija, Saiva, Sentis
Stervijs, Bugvugita*
15. PIRMDIENA
Baņuta, Žermēna, Vilija
Defaktijs, Brīvonis*
16. OTRDIENA
Justīne, Juta
Varaidots, Varaiņemta*
17. TREŠDIENA
Artūrs, Artis
Čurka, Čudrillis*
18. CETURTDIENA
Alberts, Madis
Tišvistis, Titarella*
19. PIEKTDIENA
Viktors, Nils
Pereksija, Roveksijs*
20. SESTDIENA
Rasma, Maira, Rasa
Turgaitis, Tebraucis*
21. SVĒTDIENA
Emīls, Egita, Monvids
Lazis, Laža*
22. PIRMDIENA
Ludmila, Laimdots
Klozete, Podijs*
23. OTRDIENA
Līga
Mucijs, Spundija, Stīpe*
24. TREŠDIENA
Jānis
Gurdelis, Pusdzīvella*
25. CETURTDIENA
Milija, Maiga
Mūdze, Mūdzijs*
26. PIEKTDIENA
Ausma, Inguna, Inguns
Klinge, Klangis*
27. SESTDIENA
Malvīne, Malvis
Belcebulka, Lūrijs*
28. SVĒTDIENA
Viesturs, Kitija
Kvorīne, Maksimīns*
29. PIRMDIENA
Pēteris, Pāvils, Pauls
Teitone, Letonella*
30. OTRDIENA
Tālivaldis, Mareks
Embarģis, Inkasija*

ATGĀDINĀM !

LĪDZ 15. JŪNIJAM VARAT
PARAKSTĪTIES UZ "DADZI" OTRAJAM
PUSGADAM !

AICINĀM

ATLICINĀT 51 RUBLI (KOPĀ AR
PIEGĀDI) UN VĒLREIZ
PARAKSTĪTIES ARĪ TOS, KAS
ABONEMENTU IEGĀDĀJUŠIES
PAR 13.20 RUBLIEM VISAM
1992.GADAM. DIEMŽĒL TRAKĀS
INFLĀCIJAS DĒĻ PAR ŠO
SUMMU SPĒSIM JUMS IZDOT
TIKAI 12 NUMURUS!

TURPMĀK AIZVIEN LIELĀKI JOKI
PAR AIZVIEN LIELĀKU PAGAIDU
NAUDU!

RĪDZINIEKUS INFORMĒJAM, KA
PARAKSTĪTIES VARAT:

- ĀGENSKALNA IELĀ 6 ■ LENČU IELĀ 2
- LIEPĀJAS IELĀ 36
- PĒRNAVAS IELĀ 42 ■ TĒRBATAS IELĀ 68,
- KĀ ARĪ GALVENAJĀ PASTĀ

—UZTRAUCAS,
NABADZIŅŠ.
UČIS
MEŽAVILKS

"DADZIS"
Galvenais redaktors

EGONS STRAUTIŅŠ
Rīgā, Balasta dambī 3, ab. k. 19
tālrunis 460331
Reģistrācijas apliecība Nr. 0644
Metiens 52 000 eks.
Cena kioskos 3 rubļi
A/S "Preses nams". Pas. Nr. 486.

* Ieteicamie pirmdzimto vārdi jūnijam.

Zigmunds Skujiņš teica:

— Dēvēsim šos smiekļus par smiekliem vēderam; pēc attiecīgās muskuļu grupas pastiprinātas iztricināšanas organismu pārņem tikams atslābums.

— CITUR NEBIJA VIETAS, KUR MĀJU CELT?

IVARS CIŠS

Liberālās partijas līderis Danosa kungs izteicies, ka valdība eksperimentējot ar tautu kā ar suņiem.

Atļaujiet precizēt — ja iebildumus neveļ Dzīvnieku aizsardzības biedrība, arī Danosa kungam nav ko uztraukties.

Amerikāņu un somu biznesmeņi Maskavas mērķiem par velti dod banānus. Rīgas mērķiem nedod.

Atļaujiet precizēt — viņi gribētu dot, bet baidās bankrotēt. Pašlaik Rīgā mērķu savairojies pārāk daudz.

Garām gāja tautietis Knābis:

— Iztiksim bez smiekliem; manu organismu tikams atslābums pārņem pēc attiecīgās preču grupas cenu pastiprinātas brīvlaišanas.

Juris Strenga teica:

— Atvainojiet, kamēr tas "līķis" nebūs pilnīgi satrunējis, mūsu dzīve neies uz augšu.

Garām gāja tautietis Knābis:

— Tad būs ilgi jāgaida, jo pārāk daudzi to "līķi", atvainojiet, vēl balzamē.

Māra Zālīte teica:

— Redakcijai jābūt haizivij, kas visu interesantāko aprij.

Garām gāja tautietis Knābis:

— Nabaga haizivs, tai no mūsu literatūras ķīšiem vien jāpārtiek.

Indulis Bērziņš teica:

— Pulciņš man uzticēja to tauri pūst, un es, kā mācēju, tā pūtu.

Garām gāja tautietis Knābis:

— Nekas nav mainījies. Vēlētāji uzticēja to tauri pūst, un Bērziņš, kā māc, tā pūš.

Tālavš Jundzis teica:

— Starp citu, orientēsimies uz bijušās Padomju Savienības "kalašņikoviem".

— ORGANISKO MESLU IZKLIEDĒTĀJS.

GUNĀRS BĒRZIŅŠ

Garām gāja tautietis Knābis:

— Starp citu, tie Padomju Armijas instruktori ar citādiem nemaz nemāk šaut.

Jānis Jurkāns teica:

— Un cilvēkam tiešām desa rūp vairāk nekā Abrene.

Garām gāja tautietis Knābis:

— Tam cilvēkam, kas strādā par ārlietu ministru, noteikti.

Sergejs Dīmanis teica:

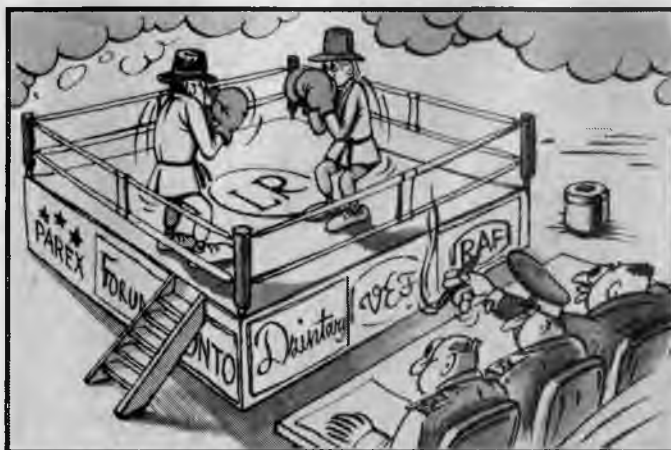
— Un notiks tā kā vienmēr vēsturē — nemākulīga demokrātija uz astes atvelk brūnos. Un jau velk...

Garām gāja tautietis Knābis:

— Dīmana kungs kārtējo reizi aizmirsas piebilst, ka nemākulīgā demokrātijā uz tās astes vispirms uzsēžas sarkanie. Un vēl arvien sēž...

Ziemeļrietumu karaspēka grupas slepenie dienesti mēģina izspiegot Latvijas ekonomiskās attīstības stratēģiju. Bijušie čekisti, kas tagad strādā Latvijas pretizlūkošanā, panākuši, ka slepeno dienestu pūlīņi palikuši bez sekmēm.

Atļaujiet precizēt — par to jāpateicas ne vien bijušajiem čekistiem, bet arī tam apstāklim, ka Latvijai ekonomiskās attīstības stratēģijas vēl arvien nav.

—GADSIMTA MAČS.

ULDIS FREIMANIS

VISI CEĻI VED UZ ROMU, BET VISPATĪKAMĀKAIS MARŠRUTS IR ŠĀDS:

EKSKURSIJAS — MANA STIHIJA

Es tik ļoti milu savas dārgās republikas dabu, vidi un visu citu, kas tajā iekšā, ka ekskursijās braukšana man ir absolūta nepieciešamība. Gribas, ka vai acis cērtas! Gandrīz vai ik nedēļu. Braucu ārā ceturtdienas rītīnā un mājās — piektdienas vakariņā. Kopā ar domubiedru (krieviski — “sobutiļņik”) Petjku pie viņa papiņa firmas restorāna pikapa stūres.

Mūsu izsmalcinātā dzīves filozofija pilnīgi nepieņem tādas vulgāras ekskursijas, kur to dalībnieki drudžaini šukā sutīgus veikalus, putekļainas darbnīcas, trokšņainus tirgus un citas publiskas vietas. Fui! Un vēlreiz — fui! Mēs esam estēti. Tāpēc gaišā mērķa dēļ nežēlojam naudu komercbenzinam un uzmeklējam tālus, nomalus un aizmirstībai pamestus vientulīgus nostūrus. Riskēdami salauzt automobiļa asperes, noraut izpūtējaauruli un izbīdināt priekšējo stiklu, mēs jau pa tikko samanāmiem meža celiņiem aizlavāmies uz krāšņām vietām, kur netraucēti brīvi aug visvisāda flora un fauna. Un mūsu sirdis bangaini gavilē, redzot lašupītes krastā plūncojamies drošu bebru saimi, bet turpat tālāk, meža pļaviņas ielokā, — bezrūpīgu milzīgu alni ar starptautiskas zelta medaļas vērtiem ragiem.

Ja jūs domājat, ka mēs šādā svētā dzimtenes vietā sajūsmā lecām gaisā, metamies rāpus, baurojam un plūcam zāli, jūs fatāli aļojaties.

Mēs uz brīdi sastingstam pamatstājā. Mūsu lūpas klusē. Bet acis! Mūsu acis sajūsmā staro!!!

Jo mēs tiekamies ar Dabu, par ko sapņojam pilsētas mūru saltumā un šaurībā. Ak, jums to nesaprast...

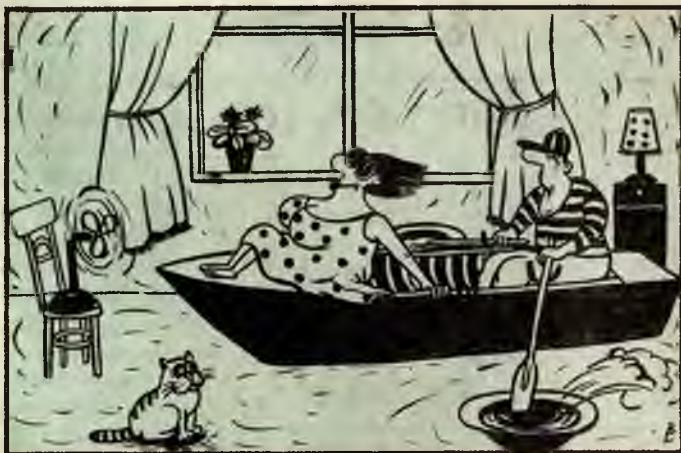
Tā. Tiklīdz poēzija, kā teica Petjka. Kā sacīt, medaļas priekšpuse.

Nu par pakaļpusi. Jo mēs ar Petjku esam sava laika produkts. Tāpēc neesam nekādi platoniski, kam pietiek ar aktīvu pamielošanu. Mums vajag vairāk. Mēs gribam dabu aptaustīt, ar to neseksuāli kopoties, kontaktēties, čupoties. Bet sakiet, kā tu bebrīti nopaijāsi, aļņa aizausīti paieskāsi un ērci no paslēpenēm izrausi!

Un mēs ar Petjku nedzirdami atveram pikapa pakaļdurvis un sākam strādāt. Cakli kā bitītes, kā skudriņas uz bebru takām iznesam un saliekam pusduci

tērauda slazdu. Pēc tam no ādas makstīm izvelkam un sastellējam kopā katrs savu vītņstobra bisi (firma “Sauer & Sohn”) ar optisko tēmekli (“Zeiss Ikon”) un spēcīgu prožektoru (“Kaiffu Hacukaki”) un ar Dersu Ūzalas cienīgiem soļiem aizšļūcam katrs uz savu pusi. Mēs neesam asinskārīgi un negausīgi, un pikaps jau arī nav bezizmēra, tāpēc apmierināties tikai ar vienu alni un pāris bebriem. Gandrīz vai visa nākamā diena paiet, nokopjot nakts pēdas. Būdami principiāli dabas draugi, atstājam krietnu mielastu arī mūsu mazajiem brāļiem — jenotsuņiem, lapsām, vilkiem, lūšiem un vārnām.

Tādā ekskursijā nostrādājamies kā turki. Bet — sūrs darbs, saldi augļi. Rīgā mēs aļņa un bebra gaļiņu realizējam Petjkas papiņam, lai restorāna šefpavāri sagatavot visvisādus bifštekus, stroganovus, teļa (bebra!) gaļas kotletes, frikasē un citas riktes. Arī bebrādas

LUDMILA BULIKINA

mums izrauj no rokām un pasūta vēl. Tā jauki stimulējo mūsu dabas mīlestību un ekskursijās braukšanas prieku. Petjka jau studē jauno Latvijas Republikas karti, jo papiņam nu vajagot meža cūciņas un pāris stirnu.

— Bet vai tur, kur mēs šoreiz brauksim ekskursijā, ir skaista daba? — es bažīgi vaicāju.

— Brīnišķīga! — Petjka mani nomierināja.

JURIS ROBS

ULDIS FREIMANIS

ŠIS BURVĪGAIS CEĻOŠANAS PRIEKŠ

Nezinu, kā jūs, bet es katru gadu ceļoju. Atvaļinājums vēl nav sācies, bet es jau sāku drudžaini domāt, uz kurieni doties šoreiz. Uz Bahamu salām vai acteku kapenēm, uz pundurvalsti Monako vai milzīgo Kanādu, uz svelmaino Spāniju vai stindzinoši auksto Aļasku. Starp citu, Spānijā es jau vienreiz esmu bijis. Un man tur tā iepatikās, ka noteikti iegriezīšos vēlreiz. Varbūt pat nākamgad. Vēlreiz izstaigāšu Prado muzeju, pacieņošos eksotiskajā Kastīlijā un noteikti noskatīšos vērsu cīņas. Sirdsdrēbinoša izrāde!

Šī burvīgā ceļošanas kaislība mani sagrāba savā varā jau vidusskolas pēdējā klasē, kad izkritu ģeogrāfijas eksāmenā. Tad arī nolēmu: noteikti ceļošu un iepazīšu visu pasauli. Par spīti skolotājam, kas mani izgāza tajā stulbajā jautājumā par Poliju. Toreiz saldā atbilstības priekā apņēmies — tas nēkas, ka man ir divnieks ģeogrāfijā, bet tu, piekasis rīfkabīli, atvaļinājumu pavadīsi savā piemājas dārziņā un ravēsi dobītes, bet es krustām šķērsām izbraukāšu Poliju. Tā arī notika. Iepazīnos ar Gdaņsku, Ščecinu, Cēstohovu un, protams, veselu nedēļu veltīju Varšavai. Lieliska pilsēta!

Arī mācīdamies augstskolā, katru vasaras nogali veltīju tūrismam. Šveice, Francija, Itālija, Brazīlija... Visas valstis pat grūti uzskaitīt, kurās esmu bijis.

Kad apprecējos, sāku ceļot kopā ar dzīvesbiedri. Šogad mēs esam nolēmuši izbaudīt senās un reizē arī jaunās Ēģiptes jaukumus. Un, tikko sāksies atvaļinājums, mēs veselas 28 dienas sēdēsim Nacionālajā bibliotēkā un ceļosim pa Ēģipti!

J. JUZEFS

"RĪGA", "TALLINA", "RUSE", "ROSTOKA", "ŠČECINA", "KAUKĀZS". UN KLĀT ARĪ "ROMA"!

AGRIS LIEPIŅŠ

**TIE, KAS NAV
RADĪTI NE
RĀPOŠANAI,
NE LIDOŠANAI,
VISLABĀK DER
SĒDĒŠANAI!**

ARMĪNS LEJIŅŠ

TŪRISTU PĀRGĀJIENS

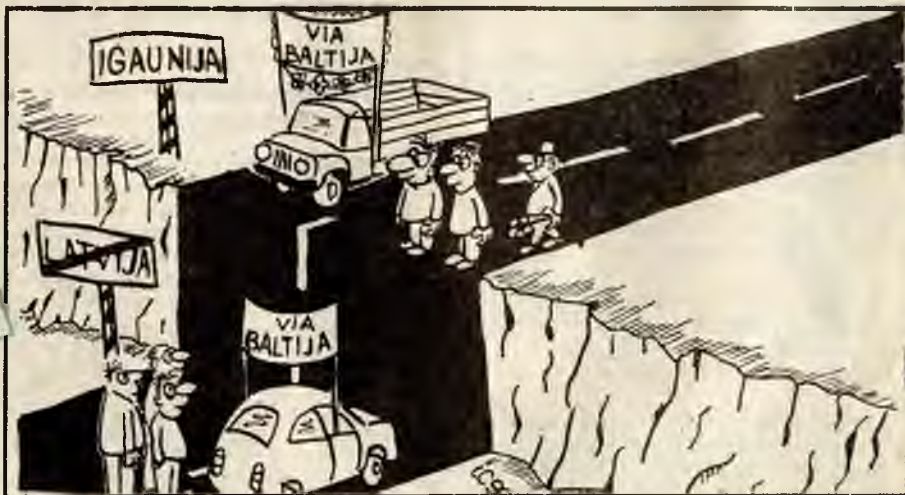
Pie klāta galdiņa sēdēja pieci inteliģenti kungi un sprieda par bojā iešanu. Pirmais kungs teica, ka šajos posta laikos cerības izdzīvot esot tuvu absolūtai nullei. Var jau būt, ka badā mēs nenomirsim, bet stress mūs piebeigs ar garantiju. Tam, kas dzīvo mūžīgos krenķos pamazām zūd koordinācija, viņš vairs neapjēdz, ko dara un ko runā. Vai klātesošie kungi dzirdēja, cik idiotiski atbildēja oficiants uz lūgumu atnest vēl vienu karafiti? Viņš teica, ka godātie viesi esot pārāk noguruši, tāpēc pietiekot ar to, kas uz galda. Kādi baigi murgi! Otrais kungs teica, viņš esot to dzirdējis un uzskatot par ļoti sliktu zīmi. Ja sākot jūkt pat oficianti, kam nav nekādu raizī, jo viņi var pierīties uz citu rēķina, ko tad lai saka nabadzībā grimstošie restorānu apmeklētāji? Trešais kungs otrajam kungam pilnīgi piekrita un jautāja, vai tie šām no briesmīgi stresa nav nekāda glābiņa. Varbūt vajag pilināt uz cukura drapītes, kā vecmāmiņas to dara? Ceturtais kungs gribēja zināt, kur tad esot tas cukurs un tās drapītes. Veikali un aptiekas tukšas, vienīgi apbedīšanas industrija strādā ar pilnu slodzi. Piektais kungs teica: paldies Dievam, ka aptiekas esot tukšas, jo cilvēci varot glābt vienīgi daba. Vajag nevis drapes pilināt, bet doties tūristu pārgājienā. Prieku meži, putnu gaviļes, lauki, pļavas, svaigs gaiss un jūras elpa, kas spēj glābt no stresa! Pirmais kungs gribēja piekto kungu nobucot. Jā un vēlreiz jā, mūsu glābiņš ir tūristu pārgājiens! Otrais kungs jautāja, vai nāve no encefalīta esot jaukāka par nāvi no stresa. Tos, kas dodas tūristu pārgājienā, sakož neskaitāmas

ērces, kam seko šlauganā paralīze, invalīda ratiņi un lēna, mokpilna nāve. Trešais kungs teica, ka ērcēm viņi varot mierīgi uzspļaut. Ja tūrists ķermeņa lejasdaļu ieziež ar petroleju, ērces no viņa bēg bļaudamas. Taču ir citas, daudz nopietnākas briesmas, kas tūristu pārgājienu padarot ārkārtīgi bīstamus. Un proti, čūskas! Čūskām, piedodiet par vulgaritāti, petroleja ir pie vienas vietas. Šņāciens, kodiens un — paliec sveika, baltā bērzu birze! Ceturtais kungs jautāja, vai trešais kungs nekad nav redzējis spieķi. Ir redzējis? Nu ļoti labi. Tad, lūk, ar šo spieķi var nosist jebkuru čūsku vienā mirklī. Tankš, un gatavs! Tāpēc izbeigsim smieklīgās runas par ērcēm un čūskām, padomāsim par patiesi lielām briesmām! Un ceturtais kungs izstāstīja traģisku notikumu. Pieci tūristi devušies pārgājienā no Dzintaru stacijas uz pludmali, bet mežā apmaldījušies. Pēc nedēļas viens no viņiem pusdzīvs līdz jūrai beidzot nonācis, bet kur? Pie Pāvilstas. Par četrpārējo likteni nekas nav zināms. Piektais kungs teica, cik labi, ka viņš neesot zirgs, citādi viņam gribot negribot būtu jāzviedz. Tie, kas spēj apmaldīties, ir vai nu plānprātīgie vai aklie. Normāls un redzīgs tūrists vērs savu skatienu augšup uz Ziemeļzvaigzni vai, zinātniski izsakoties, uz Stellu veris. Mūsu platuma grādos tā nemaldīgi rāda, kur ir ziemeļi. Ej mierīgi šajā virzienā un tu nonāksi ziemeļpolā. Pirmais kungs jautāja, vai piektais kungs droši zina, ka ziemeļpolā dod roku par velti. Jā, to piektais kungs zināja pilnīgi droši. Pēc tam visi piecēlās un devās tūristu pārgājienā uz ziemeļpolu, bet nonāca Stopiņos. Nonāca tāpēc, ka bija apmācies un Ziemeļzvaigzni nevarēja redzēt.

ANDREJS SKAILIS

IMANTS MELGAILIS

IVARS CIŠS

TŪTINDREIJU

IZNAK
REIZI MĒNEŠI

ZVANĪTĀJS

CENA - 5RBL.

LABDIEN, "ZVANĪTĀJI"!

Mēs, Tūtiņdreiju skaņu ierakstu tiražētāji, no visas sirds jūtam līdzī komunistiem un dziesmu tekstu autoriem. Iztēlē mēs redzam, kā viņi — komponisti un autori — februāra beigās solīja saviem mazajiem bērniņiem, mīļajiem bubuciņiem:

— Neraudiet! Būs papuciņiem naudiņa, būs jums mannas putriņa! Nupat publicēts Republikas Ministru Padomes lēmums. Godmaņa un Paula onkulis ir gādājuši, lai, sākot ar 1. februāri, no katra skaņu ieraksta, ko tiražē Latvijā, jūs papuciņiem atlektu astoņi procentiņi...

Bērniņi priecīgi plaukšķināja rociņas. Mēs, tiražētāji, bez vārda runas bijām gatavi maksāt to, kas komponistiem un autoriem pienākas. Tālab mēs tūdaļ pēc lēmuma publikācijas "Dienā" vaicājām gan finansu inspekcijā, gan kultūras nodaļā, gan autortiesību aģentūrā:

— Kad būs lēmumā minētais pagaidu nolikums, kas Kultūras ministrijai kopīgi ar Finanšu ministriju bija jāizstrādā līdz trīsdesmitajam janvārim?

— Gaidiet! — finansu inspekcijā, kultūras nodaļā un autortiesību aģentūrā atbildēja. Pagāja februāris, marts un aprīlis.

— Nolikuma nav, — teica finansu inspekcijā, kultūras nodaļā un aģentūrā.

Mijā redakcija! Ja tā turpināsies, ir pamatotas izredzes, ka nolikums nebūs izstrādāts pat komponistu un autoru bērniņu pilngadības dienā.

Bērniņi priecīgi plaukšķinās rociņas. Par godu Ministru Padomes lēmumiem, ko paraksta nopietni onkuļi, bet kas nebūt nav jāpilda pat tai ministrijai, kuras ministrs lēmumu paraksta.

P. AURIŅŠ un vēl septiņi paraksti

IMANTS MELGAILIS

JUMS, PATĒRĒTĀJI!

Lai ieinteresētu pircējus iegādāties dārgus elektroinstrumentus, tirdzniecības centra elektropreču nodaļā katram desmitajam pircējam tiek pasniegta pārsteiguma balva.

Pudele šampanieša kritusi patērētāju biedrības prezīnei, kas pirka elektriskā zvana pogu. Importa virtuves komplekts — tirdzniecības daļas vadītājam, kas iegādājās elektrisko spuldzīti. Japāņu ledusskapis — biedrības valdes priekšsēdētājam, iegādājoties elektriskā drošinātāja čaulu.

Elektriskā spuldzīte tikusi jaunsaimekam O.Šulcam.

— Tagad es patiesi varu apgalvot, ka laime ir akla! — O.Šulcs paziņoja korespondentam.

BŪSIM MODRI!

Liels pieprasījums rajonā ir pēc SIA "Drošība" ražotajiem durvju zvaniem. Tiem ir mūsdienīgs ārējais izskats, bet, nospiežot pogu, dzīvoklī gaidāmo trellu vietā atskan brīdinājums:

— Esiet modri! Esiet modri! Esiet modri!

— Šādas ražojuma īpatnības dēļ uz pusi samazinājies dzīvokļu aplaupīšanas skaits pilsētā, — kriminālpolicijas šefs Ē.Drullis korespondentam paziņoja.

ĒRIKS OŠS

LASĪTĀJS JAUTĀ — MĒS ATBILDAM

Lasītājs Stiebrs vaicā: Cik ilgi turpināsies cenu celšanās?

Atbildam: Tik ilgi, kamēr ikviens no mums kļūs miljonārs.

Lasītājs Stiebrs vēlas noskaidrot: Kur beidzas erotika un sākas pornogrāfija?

Atbildam: Videosalonus.

Lasītājs Stiebrs grib zināt: Kālab mūsu deputāti kļuvuši neatsaucami?

Atbildam: Ja deputātu drikstētu atsaukt, viņš, tāpat kā sapieris, varētu kļūdīties tikai reizi mūžā.

AMĀLIJAS JAUNKUNDZES VILTĪBĪNAS

Pasažieri sūdzas, ka dzelzceļa bilete no Ogres līdz Rīgai tagad esot apāli vienpadsmit rubļi. Teikšu, kā ir, — tā vis gluži nav! Ja Ogrē nopirksi bileti līdz Salaspilij, izkāpsi Salaspilī un tur nopirksi bileti līdz Rīgai, ceļš izmaksās deviņus rubļus. Ja Ogrē nopirksi bileti līdz Rumbulas stacijai un Rumbulā — līdz Rīgai, biļetes cena būs tikai astoņi rubļi.

Es daru tā. Nekāpuju ārā ne Salaspilī, ne Rumbulā, bet vienalga ietaupu sešus rubļus dienā, atzīmējot kasē nopirkto braukšanas talonu sešu rubļu vērtībā no Ogres līdz Rumbulai un divu rubļu vērtībā — no Rumbulas līdz Rīgai.

RAKSTA MŪSU LASĪTĀJI

SLIKTA SLIMĪBA UN LABA SLIMĪBA

Nav tiesa, ka visas slimības ir sliktas. Ir sliktas slimības un ir labas slimības. Slikta slimība ir reimatisms, jo briesmīgi sāp, bet nomirt nevar. Laba slimība ir plaušu karsonis, jo nesāp gandrīz nemaz, bet nomirt var. Pat maksājot par ārsta izsaukumu.

IVARS CELMIŅŠ, Pāvilostā

CILVĒCIŅA PĀRDOMAS

Sēž tāds cilvēciņš un domā, kā mēs aizvadījām nekurināto pavasari un gatavosim bērns nākamajai ziemai. Uzvarēs izturīgākie, radīsies jauna cilts, bet cik viņu būs? Jo radīšanas process kļūst aizvien sarežģītāks. Karsti mīļotās augums visu pavasari zem segas ietērpts vairākās drēbju kārtās un vilnas zeķēs. Pats radītājs pēc visiem fizikas likumiem tā sarāvies, ka nav sameklējams vispār. Un arī spēks miesās krities sakarā ar cenu celšanos. Jo tās ir gandrīz vienīgās, kas vēl ceļas.

Arī jaunsaimnieks savu jaunsaimnieci pavasarī neaizvilks uz birztaļņu, vasarā neiegāzīs sienā. Jo zinot, ka smērvielu nav, tehnikas nav, jēgas darbam nav, rokas nolaižas un vairs neceļas.

Varētu jau turpināt dzimtu, laikus iepērkot Godmaņa ieteiktās taupības krāsnīņas un nākamziem nokurinot tajās visas mēbeles. Bet atkal nelaime — kamēr nopirksi, taupības krāsnīņām cenas būs pacēlušās. Bet rokas nolaidīsies kaut ko darīt.

Varētu jau lūgt palīdzību ārzemēs. Lai ārzemnieki palīdz vairo mūsu nākamo paaudzi. Dažas valsts pārstāvji mestos šurp, bet ne visa siltzemju sēkla sadīgs mūsu vidē...

Kā turpināt dzimtu — prātš par īsu un rokas neceļas kaut ko darīt.

AIVARS MITROFANOVŠ, Tukumā

Omoniešu ķeršana

plītiņ un lielā katlā kaut ko vārīja. Džonis nokūkstēja:

-- Tu tagad klusē un skaties, ko es darišu. Nemsim viņus ciet kā filmā "Četri tankisti un suns".

Džonis ievilkā elpu un nelabā balsī sāka blaut:

-- Pervij zvod na levo, vtoroi na pravo! Ruki verh, banditi! Soprotivlenije bezsmisleno! (Pirmais vads pa kreisi! Otrais pa labi! Bandīti, rokas augšā! Pretošanās ir bezcerīga!)

Viens no mežiniekiem tūlīt pacēla rokas, bet otrs uzgrūdās katlam. Pēkšņi ap ugunsgrābi viss uzliesmoja, atskarēja ellīgs blikšķis un apkārtne ietinās biezās dūmos.

-- Tas būs bijis liels šīška! Re, kā sevi uzspēra gaisā! Varbūt otrs vēl dzīvs? — secināja Džonis un noļāvās: -- Ruki verh! Vihodi iz šes v etu storonu i brosj oružije! Vi okruženi! (Rokas augšā! Iznākt no meža uz šo pusi un nomest ieročus! Jūs esat aplenkti!)

Pēc mirkļa no dūmiem parādījās divi nokvēpuši un trisoši augumi ar paceltām rokām. Džonis notēmēja bisi:

-- Ne razgovarivatj! Budu strejati! (Nesarunāties, šaušū!)

Vedām sagūstītos omoniešus uz manām mājām. Priekšstelpā es ieslēdzu gaismu: mūsu priekšā melni kā nēģeri stāvēja tuvākie kaimiņi -- šoferis Vilis un traktorists Jurka. Džonis atplēta muti un aizvērt to vairs nebija spējīgs. Jurka attapās pirmais un sašutis ierēcās:

-- Ko tu, Džoni, cilvēkus biedē un bjausties naktī pa mežu? Vajadzēs pa ķobi sadot, vai? Tevis dēļ bundulis ar jēgu uzgāja gaisā! Un aparāts arī pagalam!

Es paskatījos uz apmulsušo Džoni. Viņa gēmis -- tas bija to vērts!

AIVARS HORNS, Valkas rajonā

Pērn ruden kādu vakaru sēdēju pie televīzora un skatījos "Brīnumu lauku". Pēkšņi pie durvīm sāka traki daudzīties. Vērsi vaļā. Kā tad — kaimiņu Džonis! Cits jau tādu troksni nemāk taisīt. Sābris iebriēcā:

-- Ņem, kaimiņ, bisi, ejam omoniešus ķert! Aiz lielā meliorācijas grāvja, paš meža malīnā šie apmetušies un vāra čst. Tāpēc man tie trūši viņnēdēļ pazuda un arī kaimiņniecei aita nosperta. Vai nu šie badā sēdēs!

-- Nu tad ziņo milicijai jeb, kā tagad, — policijai, un lai ķer. Tie omonieši tak upbruņoti no galvas līdz kājām!

-- Kas tev? Bail, vai, kaimiņ? Tad es eju meklēt drošākus čājus. Es izlūkoju, ka šie divi vien ir un strokus rokā nemana

Par zaķpastalu negribēju palikt. Pņēmu arī savu medību bisi un pie manas mājas ielidām meliorācijas grāvja atzarā. Pēc stundas bijām tos četri simti metrus līdz mežai stūrim pa grāvja dubļiem norāpojuši. Kad pabāzām galvas pāri grāvja malai, tik iecām — mežmalā kurējās uguns. Nepazīstamie tur bija uzstutējuši kaut ko līdzīgu saurai

NO VĒSTURES DZĪLĒM

"Cēsu avīze",
1929. gads

KAS PĀRVĒRTĪS?

Lenču pagastam sakarā ar gaidāmo šosejas būvi bija uzdots sagatavot 1020 kub. metru akmeņu. Visu pagājušo vasaru un rudeni daudzi jaunsaimnieki, cerot nopelnīt, cītīgi strādāja, atrodot savos tīrumos un norās akmeņus. Bet tagad pagastam paziņots, ka vajadzēsot tikai 340 kub. metru akmeņu. Jaunsaimnieki gaida brīnumu, kas sagatavotos akmeņus pārvērstu maizē.

NETIEK VAĻĀ

Šinīs dienās nomiris pilsētas nespējnieks V. Pilsētas valde uz mirušā dzīvokli nosūtījusi zārku apbedīšanai. Vedēji trīs dienas braukājuši ar zārku, meklējot mirušā sievu, bet nav atraduši un tagad no zārka vaļā netiek. Domājams, ka sieva dzer vīra bēres.

KOMUNISTU GARU SAUCĒJA

Liels traciš izcēlies "Saulītes" krogā L. Katrīnas ielā. Traciņš iejaukušās arī sievietes. Viena izskrējusi uz ielas un pilnā kākā kliegusi: "Milici! Milici!". Saprotams, ka neviens nav atsaucies, jo milicis pazina tikai komunistu varas laikā.

ATGRIEZTS NO PASAULES

Raunas muižā iebrucis tiltiņš uz ceļa, kurš ved pie polic. kārtībnieka. Nupat kāds pilsonis bija spiests atgriezties, kārtībnieku nesasniedzis. Jājautā, vai pagasta valdei arī zināms, ka policijas kārtībnieks atgriezts no pārējās pasaules.

"POTČINKA TČASOV"

Vēl vairākās vietās uz namiem spokoja dažādi krievu uzraksti, bet rekord uzstādījis pulksteņmeistars Bilzens Pils ielā 8. Viņš uz stūra "uzstallējis" plakātu skaidriem latviešu burtiem "Potčinka tčasov".

UĢIS MEŽAVILKS

SVĒTKI MAZTURĪGAJIEM

SIA "Banana Ltd" sākusi plašu labdarības akciju, par lētu maksu konvertējamā valūtā pārdodama banānu mizas. Mazturīgākiem iedzīvotāju slāņiem radusies iespēja atbilstoši laikmeta prasībām rotāt savu pieticīgo svētku galdu un ciemiņiem teikt: "Vai, kāpēc jūs tik vēlu? Mēs tikko beidzām ēst banānus!"

Nepārbaudīto ziņu dienests (NZD)

IMANTS MELGAILIS

KUR SILTUMS, TUR DŪMI

Kvalificēti stikla griezēji Ministru Padomes logu rūtis sākuši griezt apaļus caurumiņus, pa kuriem izvadīt krāsniņu dūmvadus. Kā NZD

korespondentam izteicās valsts ministra kancelejas ierēdnis, kas vēlējas palikt nezināms, "buržuiskas" līdz nākamās apkures sezonas sākumam uzstādīs visos darba kabinetos. To kurināšanai lieto neizpildīto valdības lēmumu papīru kalnus, kas tā dos lielu valstisku labumu.

NZD

TILTS UZ ASV

Zolitūdes pilsētrajona valde nolēmusi līdzās krievu un vjetnamiešu apdzīvotajiem kvartāliem ierīkot nēģeru mikrorajonu un pārdēvēt to par Bronksu. Tad amerikāņu reketieriem būs radīta pazīstama vide un viņi Bronksas mafiozo struktūru

attīstībai labprāt atvēlēs savus kapitālus. Nujorkas graustu rajonos sāka pārceļotāju vervēšana.

NZD

IVARS CIŠS

Tajos laikos, kad modē bija sauklis "Panāksim Ameriku un aizsteigsimies tai priekšā gaļas un piena ražošanā", čigāns reiz ieiet tukšā gaļas veikālā, kur dažas tantīnas gaida, ka varbūt kaut ko atvedīs. Čigāns; to redzēdams, uzmundrina gaidītājas:

— Ko krenķējaties, kundzes! Mēs jau Amerikai esam priekšā! Viņi vēl ēd, bet mēs jau esam paēduši...

VAJAG RAKT!

Iekšlietu ministrijas Informācijas departaments izveidojis virsūdens, zemūdens, gaisa un pazemes izlūkošanas un pretizlūkošanas dienestus. Pirmie trīs jau nokomplektēti ar pieredzes bagātiem speciālistiem, kas praktisko rūdījumu guvuši, pašai izlūkošanai kalpodami trim pēdējām autoritāri totalitārajām un totalitāri autoritārajām varām. Vakantas ārštata slepeno līdzstrādnieku vietas vēl ir pazemes dienestā. Pa telefonu "00007" aicināti pieteikties voluntieri, kuru dzīves aicinājums ir parakties zem sava tuvākā. Priekšroka tiem, kas vēlas parakties zem Augstākās Padomes.

NZD

BERLĪNES MŪRIS.

RALFS TREIMANIS

BRĪNUMU SPEKTRS

Kad valda nevis ministrs, bet fizikas kabinets, var gaidīt vairāk brīnumu un aizraujošu eksperimentu. Piemēram, tika solīta baltā nauda. Izrādījās — krāsaina. Kā ieejas karte finansistu karnevālā par godu simt miljoniem banknotes nodrukāšanai. Tādu krāsainu papīriņi ērti parādīt televīzijā. Politiku mēlē melšot, redzams viss spektrs. Diemžēl bez niansēm. Tās atklāsies vēlāk. Kad noskaidrosies, kam vairāk patīk vecās, saņurcītās asinācija.

Tomēr patīkami, ka pārejam uz pašapkalpošanos. Paši drukājam, paši laižam apgrozībā, paši atbildam par sekām. Ja mūs nospiedīs, tad tikai sirdsapziņas pārmetumi. Nevis naudas masa. Ne no Austrumiem, ne no Rietumiem. Jo Latvijas rublim, jādoma, sekos arī pašu izgatavota valūta — Latvijas dolārs.

Bet, ja neveiksies, nav jānokr galvas. Vēl paliek iespēja paeksperimentēt ar ķīmijas kabinetu. Varbūt sanāk kas praktiskāks. Piemēram, nacionālais veļas pulveris. Tik ļoti nepieciešams tīrības un kārtības ieviešanai.

ARMĪNS LEJIŅŠ

LEONS OZOLS

ĢIMENES DZĪVES AINA

Vīrs sievu pārsteidza... ar citu gultā
Un dūsmās saspringa kā lokā bulta,
Bet sieva bilda mierīga un rāma:
— Te, mīļumiņ, nav jāsarīko drāma!
Es varu zvērēt pie jebkuras tiesas
Ar tevi ir mans gars, ar viņu tikai miesas.

DAINIS BREIKŠS

PAŠAPZIŅA

Patīkami apzināties, ka esi kaut kas.

Mēs esam — dziedātāji. Varam neapnikuši piedziedāt viens otram ausis par pasaules cenām, tiesisku valsti, izešanu no Āzijas un ieiešanu Eiropā.

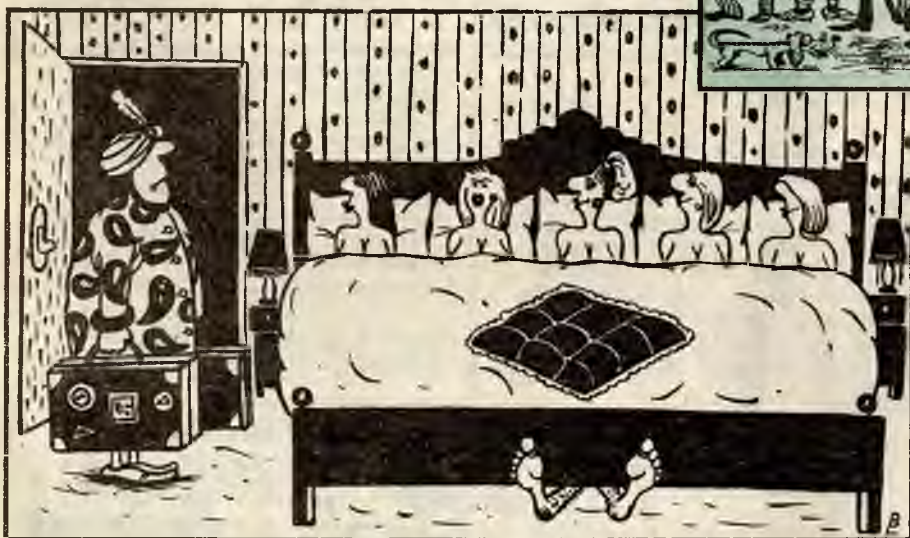
Mēs esam teātra mīļotāji. Gatavi bezgala ilgi vērot figūru pārbīdīšanu un marionešu raustīšanu augstākajās sfērās un aplaudēt politiķiem, kas spēlē komēdiju tautas priekšā.

Mēs esam pašdarbības cienītāji. Kur citi jau sen būtu iecēlušī rūdītus profesionāļus, tur mēs spītīgi turam savus pašdarbniekus.

Kad viss saiet grīstē — gaidām humāno palīdzību. Jo mēs esam arī naivi, kautrīgi un pacietīgi.

Bet vienalga patīkami apzināties, ka esi kaut kas.

ARMĪNS LEJIŅŠ

LUDMILA BULIKINA

Pēc kāda koruptīva skandāla 20. gados, kurā bija vainojami centra partiju deputāti, viens pilsonis prasa otram: — Kas tā Latvijas Saeima īstenībā ir?

Tas atbild: — Saeima ir vieta, kur kreisie splauj uz labējiem, bet labējie savukārt uz kreisajiem.

— Bet kur paliek šmuce?

— Centrā.

KAD VISI MEKLĒ
IZEJU, BEZ
IEVĒRĪBAS VAR
PALIKT IEEJA.

ARMĪNS LEJIŅŠ

AR VIENU AUSI

PARLAMENTA KULUĀROS

— Zini, es tomēr ticu dvēseļu pārceļošanai. Pat šeit, Augstākajā Padomē.

— Ko tu runā! Kas par pārceļošanu? Lielākā daļa deputātu vēl nesen bija pārliecināti ateisti.

— Bet kā tu izskaidrosi to, ka ideja "Neprivatizēt par rubļiem", no kuras ir atteicies premjers Godmanis, tagad ir apsēdusi deputāti Zelkalni, kas kategoriski uzstājas pret dzīvokļu privatizāciju par rubļiem? To var izskaidrot tikai ar dvēseļu pārceļošanu!

— Tie sakarnieki par pasta pakalpojumiem nu gan plēš!

— Vai tad nedzirdēji, ka departamenta direktors, aci nemirkšķinādams, pateica, ka par visu maksā pārvedumu saņēmēji, jo sakaru darbiniekiem arī esot jāmaksā lielākas algas!

— Vai tiešām sirdsapziņa nemoka, atņemot daļu tiem, kas pa pastu saņem kaut vai algas?

— Kā redzi, vēl ne. Ācīmredzot paši savus pakalpojumus viņi neizmanto!

— Man patik deputāts Lucāns: nolēmis pāriet uz citu komisiju tikai tāpēc, ka lauksaimnieki neesot ieklausījušies viņa priekšlikumos par privatizāciju laukos.

— Kas tie par priekšlikumiem?

— Vai es zinu? Lielai daļai deputātu taču ir alerģija pret visādām tur programām un koncepcijām. Kam tās ir vajadzīgas, ņem tik un privatizē! Toties visiem patik lozungi "Nost ar lielsaimniecībām!" un "Nost ar sarkanajiem baroniem!"

VISS PRIEKŠ KAĶIEM

Kaķu zemē ievēlēta jauna, demokrātiska tautas valdība, kuras prezidents kaķu parlamentā saka:

— Tagad, kaķi, mums ir savs parlaments un sava deklarācija. Nu visā valstī valdīs kaķu tikumi. Kaķija — kaķiem! Nebūs vairs nekādas sunu migrācijas! Katram kaķim tuvākajos trijos četros gados tiks nodrošināts krējums brokastīs un pelīte pusdienās, bet svētdienās — baltās pelītes.

Te atskan bikls jautājums:

— Un tas viss priekš kaķiem?

— Jā, priekš kaķiem!

MĀRIS ZĒBERGS

AK, PASAULĪT, TŪ LAUŽU ĒKA! VEČU FRAKCIJAS 6. VĒSTULE PAR NAUDAS AMBĪCIJĀM.

Kā Dieva pasaule griežas ap savu asi, tā laužu prāti — ap naudu.

Rīgas avīzes tagad ķerc: "Kaut negribēts, Latvijas rublis ir klāt." Tas būšot tāds paviegls "latvietis" vai "repsītis" salīdzinājumā pat ar bijušās impērijas "Iljiču", jo pēdējam, lūk, gan apgrozības rūme liela, gan bagātību pilna zeme.

Skatoties uz šo kņadu, kura gan, gods kam gods, bija krietni klusāka nekā Pavlova "reforma", nāk prātā mana zaļā jaunība. Cik atmiņu, mans tētiņš, Rīgā migrants būdams un krievisko valsts valodu lāga neprazdams, zaudēja skrīvera vietu Rīgas rātē, bet degunu nenokāra un kopā ar mātes gaspažu 1777. gadā atvēra maziņu pansionu. Kārtība tur bija labāka nekā Parīzē, kuru apmeklēju vēl pirms jakobiņu ālēšanās. Proti, ja pansiona kundēm nebija Rīgas dālderu, tad bija jāmaksā 110 krievu kapeikas, vēl pēc 10 gadiem — jau 150 kapeikas. Pa šo laiku freilenes nebūt nebija frīšākas tapušas, bet gan Rīgā bija lielāka kārtība nekā varenajā Pēterburgā un tās pārvaldītājus zemēs, kur virmoja viņas majestātes Katrīnas II ambīcijas. Atceresimies kaut vai tā laika tīkojumus Piedņestrā un Krimā! Cik pazīstami vietvārdi, vai ne?

Ambīcijas — tas ir dārgs priekš. Par tām maksājot, naudiņa kļūst lētāka pat tad, ja kalta no tīra sudraba.

Pirms gadiem 70 Latvijas rublis gadus četrus apgrozījās gan kopā ar vācu markām, gan solidajiem cara rubļiem, gan ne visai solidajām kerēnkām. Pa šo laiku Latvijas rublis kļuva reizes 80 lētāks, jo arī bija ambīcijas, Dievzemīti atbrīvojot no migrantu kundzības un kara postījumiem. Bet tajā pašā laikā visu zemju proletāriešu atbrīvošanas ambīcijās Padomju Krievijas rublis tapa 2000 (!) reizi lētāks! Bet tie, kas neticēja divdesmito gadu Latvijas rublim Krievijas impērijas "Katrīnas" vēlāk varēja tapešu vietā brūķēt...

Kā būs ar padomju impērijas "Iljičiem"? Lai to zilē visi, kam naudiņa uzkrāta čemodānos. Jo naivi ir cerēt, ka Krievija atzīs PSRS naudā izteiktās Nīkitas I Amerikas apsteigšanas ambīcijas vai Iljiča II Afganistānas ambīcijas. Godājamais Kozireva kungs Eiropā jau paziņojis, ka Krievija neesot PSRS tiesību mantiniece un ka Baltijas valstis okupējis PSRS, nevis Krievijas karaspēks. Kāpēc tad lai Krievija atzītu neesošas valsts iekšējo parādu PSRS "Iljičo"?

JŪSU HENRIHS FRIDRICHS ŠTORHS, migrants no Rīgas

DRUKĀJIET PAŠI!

Kādam vīram, kas nolēmis izvērst ražošanu jaunajās — tirgus — attiecībās, pienāk pavēste samaksāt desmit tūkstoš rubļu lielu nodokli. Vīrs to pēc divām dienām samaksā. Pēc nedēļas finansu nodaļa piesūta pavēsti par papildnodokli divdesmit tūkstoš rubļu apmērā. Pēc divām dienām vīrs klāt ar naudu. Nu finansisti sūta trešo pavēsti par trīsdesmit tūkstošiem. Nākošajā dienā vīrs ierodas ar lielu maisu pār pleciem.

— Te būs! — viņš saka un izber uz grīdas kaudzi mašīnas detaļu. — Turpmāk drukājiет pašī!

DAINIS BREIKŠS

DUMPINIEKU PĀRMĀCĪŠANA

Z. DONIS

VINĒM SLIKTĀK

ĒRIKS OŠS

NOPIETNI JĀSTRĀDĀ!

Mūsu firma ir nopietna firma! Vienrīt atnāk šefs. Redzu, cilvēkam negulētas nakts drudzainais mirdzums acīs. Kaut kas jauns noteikti būs!

— Dāmas un kungi! — šefs saka. — Es ilgi domāju, pārdomāju un beidzot izdomāju! Nopietni jāstrādā!

Ģeniāli! Ja firmai ir tāds šefs, panākumi biznesā jau garantēti.

— Tā kā mūsu firmai atļauta plaša uzņēmējdarbība, tad turpmāk skujas koku blūku skaldīšanas koordinēšana būs tikai viens no mūsu darbības virzieniem! Steidzami jāmetas jaunā, perspektīvā biznesā — tūrisma koordinēšanā starpvalstu līmenī! Lūk, kur ir iekšā! Tūrisms pie mums tikpat neatīstīts kā, eh! — šefs atmeta ar roku, jo acumirkli nevarēja atrast piemērotu salīdzinājumu, un nobeidza. — Nopietni jāstrādā!

Man tūlīt no blūku skaldīšanas koordinatoriem vajadzēja noorganizēt eksperimentālu tūristu grupu, kas jau tās pašas dienas vakarā dotos eksperimentālā braucienā uz Turciju. Es gan mēģināju iebilst, ka tā ir šizofrēnija, bet šefs uz mani caururbjoši paskatījās un atgādināja, ka nopietni jāstrādā! Vakara autobuss ar bijušajiem skaldīšanas koordinatoriem, tagadējiem eksperimentālajiem tūristiem aizbrauca uz Turciju. Neskaids palika jautājums, kā eksperimentālie no Turcijas tiks atpakaļ, jo autobuss viņus vedīs tikai līdz brālīgās Turcijas robežai. Tālāk eksperimentālā grupa dosies tūrisma pārgājienā. Gandrīz tāpat kā senāk pretī zelta rudēnim.

— Lai priecājas par Turcijas skaisto dabu, lai iepazīstas ar turku zemnieku un lopkopju darba tikumu! Lai iemin takas nākošajām, mazāk eksperimentālām grupām! — dzīvespriecīgi nobeidza šefs.

Pēc pāris nedēļām saņēmām izmīsumu pilnu telegrammu no Turcijas. Eksperimentālā grupa bija apēdusi līdzpaņemtās tūristu brokastis un lūdza, lai mēs viņiem palīdzam atgriezties Dzimtenē.

Pēc pāris dienām šefs atnāca ar drudzainu mirdzumu acīs.

— Es ilgi domāju, pārdomāju un beidzot izdomāju — nopietni jāstrādā! Turpināsim attīstīt skujas koku

blūku skaldīšanas koordinēšanu, varbūt pat piesaistīsim lapu kokus un ārzemju partnerus! Turpināsim attīstīt tūrisma koordinēšanu starpvalstu līmenī kā tādu, varbūt pat piesaistot ārzemju kapitālu. Bet ar šodienu nopietni sāksim attīstīt gumijas laivu piepūšanas koordinācijas tikla radīšanu un vadīšanu. Degvielas krīzes apstākļos vistuvākajā laikā varbūt varēsim pat pārorientēties uz gumijas kuģu piepūšanas koordinēšanu! Nopietni jāstrādā!

Joprojām atklāts palika jautājums, ko iesākt ar tiem, kas Turcijā. Pēc nopietna smadzeņu darba radās ģeniāls risinājums — tie, kas uz Turciju devās kā eksperimentāli tūristi, tagad būs mūsu firmas eksperimentālie pārstāvji šai draudzīgajā valstī.

— Es gribu jums teikt vēl vairāk, — teica šefs, — ja nopietni strādāsim, varbūt mums izdosies radīt ārvalstu pārstāvju koordinācijas centru kā vēl vienu virzienu mūsu firmas darbībā.

Vakar šefs paziņoja, ka viņu jau divas nakts moka bezmiegs. Vispirms ienācis prātā, ka vajadzētu veidot vecākās profesijas pārstāvju koordinācijas centru. Nodarboties ar seksuālo minoritāšu interešu klubu tikla attīstīšanu. Bet pie šīm idejām vēl nopietni jāstrādā!

P.S. Esmu pārliecināta, ka, ja šefam arī turpmāk uzmāksies bezmiegs, mūsu firma, domājot par Latvijas interesēm, attīstīsies neiedomājamos virzienos. Nopietni jāstrādā! A.NITA

LUDMILA BULIKINA

PJERS DE BURDEIJS GALANTO DĀMU DZĪVE

(5. turpinājums)

Daudzi vīri pēc tam staro laimē un svēti tic, ka viņiem piederējis gods kā pirmajiem triecienā ieņemt aplenkto cietoksni; nākošajā rītā ar lepmi paceltu seksti kā gailēni, kas iepriekšējā vakarā knābājuši pārāk daudz prosas graudu, viņi lielīgi stāsta par lielo guvumu saviem draugiem, biedriem, kolēģiem, kam patiesība jau sen ir ausīs nākusi un kuri tāpēc kopā ar savām sievām un draudzenēm spurdz pie sevis klusībā, lai nebūtu jāsāk smieties skaļi.

Un vēl viens līdzeklis ir izdomāts šīm sievām, kā pierādīt savu tikumību: nākošajā rītā pēc kāzām tiek demonstrēts palags, notraipīts ar asinīm, kas izlietas grūtajā jaunavības zaudēšanas aktā. Un, tā kā meičas, kas jau baudījušas dzīves rūdījumu, demonstrējamo palagu nevar nokrāsot ar savām asinīm, tad, kā man stāstīja dažas Romas kurtizānes, kuras šo operāciju cenas uzsišanas nolūkā veikušas vairākkārt, vislabāk šim nolūkam der baložu, nevainīgas dūjas asinis. Jaunizceptie vīri nākošajā rītā jūtas dziļi aizkustināti un vai plīst no iedomības, uzskatīdami sevi par varen smalkiem kungiem; taču tie ir dziļi maldi.

Protams, dažam jaunajam vīram jau pēc pirmās nakts viss kļūst skaidrs; tā es zināju vienu, kurš devās ar kādu sievieti otrā laulībā. Viņa tam pavēstīja, ka esot vēl jaunava, jo pirmais vīrs bijis impotents; neraugoties uz to, jaunais vīrs konstatēja tādas plašumus un izmērus, ka spēja vien tik iesaukties: "Tu būtu vēl jaunava? Bet ceļš ir tik labi iebraukts, ka nav ne mazākā riska apmaldīties!" Ja arī pirmais vīrs savu sievu bija atstājis neaizskartu, un tā bija patiesība, tad par citu, uzņēmīgāku vīriešu trūkumu acīmredzot nevarēja sūdzēties.

Esmu dzirdējis par kādu citu vīru: pirmajā naktī, kad viņš apkampa savu jauno sievieti, viņa, kaislī iedegusies, ņēmās parādīt tādu mākslu, kāda parasti jaunlaulātām meitenēm vēl nemēdz būt zināma; viņš, nedaudz pabrīnījies, paspēja vien iesaukties "Oho!" un turpināja darbu tālāk.

(Turpmāk vēl)

**RĪGAS GAĻAS
KOMBINĀTS INFORMĒ:
PAR PIENA CĪSIŅIEM
ĢIMENEI BŪS PRIEKŠ
JEBKURĀ DIENNAKTS
LAIKĀ!**

NZD

PASAULES NERĀTNĀS ANEKDOTES

JAUNĪBAS SPĒKS

Deviņdesmit gadus vecais lords Dārņlejs sēdēja pie loga savas mājas apakšstāvā un vēroja garāmgājējus. Pēkšņi viņa uzmanību piesaistīja kāda skaistule, kas stūma bērna ratiņus.

"Džeims, ātri!" viņš sauca savam mazdēlam. "Atnes manus zobus, es gribu uzsvilpt."

PĀRPRATUMS

Virš ieradās pie ārsta un sūdzējās par potences trūkumu. Ārsts viņu pārbaudīja un ieteica vairāk stāigāt.

"Jums jānoiet dienā vismaz piecas jūdzes," viņš teica. "Piezvaniet man pēc nedēļas, jo es gribu zināt, vai tas jums būs līdzējis."

Pēc nedēļas ārsta kabinetā atskan zvans.

"Nu, vai jūsu spējas ir uzlabojušās?" ārsts jautā.

"Kā es to varu zināt!" pacients atbild. "Esmu trīsdesmit piecas jūdzes prom no mājām."

SAVĒJAIS

Jauns vikārs uzsāka darbu mazā lauku draudzē un drīz pamanīja, ka draudzes locekļi pret viņu izturas visai atturīgi. Satiekot jauno vikāru, neviens viņu pat nesveicināja.

Vikārs nodomāja, ka labākais veids, kā iemantot uzticību, ir aiziet uz vietējo krodziņu un vīriem izmaksāt pa kausam alus.

Tācu par lielu vilšanos vikāram krodziņa apmeklētāji nepieņēma viņa piedāvājumu un garīgais tēvs bija spiests sēdēt viens pats kaktā pie sava galdiņa. Tad viņš piecēlās un aizgāja uz džentlmeņu istabu. Tur uz sienas viņš ieraudzīja lielu, skaistu jaunavu, kuras vienīgais apģērba gabals bija vīģes lapa attiecīgā vietā.

Kad jaunais dvēseļu gans atgriezās, viņš juta pilnīgi citādu attieksmi. Visi smaidīgi nāca viņam klāt un katrs bija gatavs izmaksāt.

"Kas noticis?" viņš brīnījās. "Tādas pārvērtības! Kad es vēl pirms pusstundas piedāvājos ar jums sadzert, jūs mani ignorējāt, bet tagad visi tik atsaucīgi!"

"Redzat, vikār," bārmenis paskaidroja, "kad tualetē paceļ vīģes lapu, gaissmaka bārā nodziest."

BRĪVĪBAS PIEMINEKLIS IR TUR...
KĀ NU KURAM...
IMANTS MELGAILIS

DEMONS

Astrologi karali brīdināja, ka viņa gaidāmais dēls spēs izvairīties no agra nāves tikai tad, ja gadījumā, ja neredzēs sauli un gaismu tik ilgi, kamēr nebūs pieaudzis. Paklausot astrologu ieteikumam, bērnu tūlīt pēc piedzimšanas noslēpa pazemē līdz pilngadībai.

Jau pieaugušo jaunekli izveda virszemē un iepazīstināja ar laicīgās pasaules krāšņumiem. Viņam rādīja zeltu, sudrabu, dārgakmeņus, ieročus, zirgus, lepnas ekipāžas un greznus tērpus. Bet visi šie priekšmeti neatstāja uz jaunekli nekādu iespaidu. Viņa uzmanību

RALFS TREIMANIS

piesaistīja vienīgi sieviete, kas jaunekli ar šiem dārgumiem iepazīstināja.

"Kas tas ir par priekšmetu?" viņš galminiekiem jautāja.

"Tas ir dēmons, kas vīriešus novirza no pareizā ceļa," viņam tika paskaidrots.

Kad karalis pēc tam savam dēlam jautāja, ko viņš no redzētajām skaistajām mantām visvairāk vēlētos, atbilde bija īsa:

"Dēmonu, kas vīriešus novirza no pareizā ceļa."

PIE PARADĪZES VĀRTIEM

Svētais Pēteris pie Paradīzes vārtiem izprašā kārtējo apmeklētāju.

Sv. Pēteris: "Vārds?"

Apmeklētājs: "Duglass."

Sv. Pēteris: "Vai dzīvē jūs esat zadzis, melojis, krāpis un lamāties?"

Duglass: "Nē."

Sv. Pēteris: "Vai esat spēlējis azarta spēles, dzēris un smēķējis?"

Duglass: "Nē."

Sv. Pēteris: "Vai esat lauzis solījumu un laulību pārkāpis?"

Duglass: "Nē, nē!"

Sv. Pēteris: "Tad sakiet man, Duglas: kāpēc jūs tur tik ilgi dzīvojāt?"

MĀRIS ZĒBERGS

**KLŪDĪTIES IR CILVĒCĪGI, BET
PĀRDZĪVOJUMS DIEVIŠKĪGS...**

MĒ VESTA

Kas gan viss

No rītiem Donna Pauersa dodas uz Ričmondas pilsētas (ASV)

municipalitāti, kur vada vienu no nodaļām, bet vakaros uz naktsklubu "Bimbo-365", kur kaila peldas baseinā. Ar optikas palīdzību viņas samazināts atveids tiek

projicēts uz akvārija, kurā peld zelta zivtiņas. Visu šo ainu — zivtiņas kopā ar kailu nāriņu — var vērot publika, kas uzturas kluba zālē.

— ROKASGRĀMATĀ TEIKTUS: "PALĪDZĪBU SNIEDZOT, PIRMKĀRT JĀATPOGĀ APĢĒRBS..."

"POURQUOI PAS?", BRISELE

Reizē ar demokrātiskām pārmaiņām Albānijā sākusies arī seksuālā revolūcija. Raksnieku savienības žurnāls "Drita" atļāvis publicēt izvilkumus no "Dekameronā" un dažas erotiska satura fotogrāfijas.

Amerikāņu kara bāzes Filipīnās pamazām tiek likvidētas, bet jau parādījušies aukstā kara izbeigšanas pirmie upuri. Tās ir izpriecu industrijas nenogurdināmās strādnieces, 55 tūkstoši milestības priesterieņu, kas pēc amerikāņu karavīru aiziešanas paliek bez ierastā darba.

"UJ LUDAS", BUDAPEŠTA

Istlijas /Anglijā/ pilsētas tiesnesis piespriedis 100 mārciņu naudas sodu studentam Džonam Makintainam par svešanu un arī trāpīšanu ar olu savam vārdabrālim, Lielbritānijas premjerministram Džonam Meidžeram. Turklāt Makintains vēl būs spiests maksāt 10 mārciņas par uzvalka tīrīšanu.

Berlinē ūtrupē par augstām cenām tika pārdotas telegrammas, kurās Erihs Honekers un citi

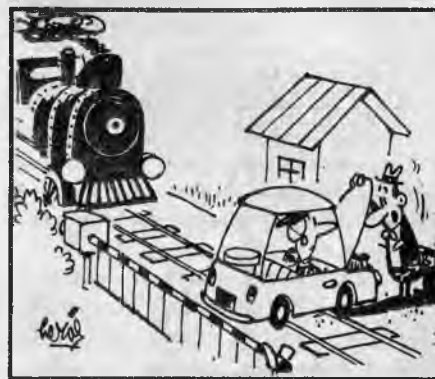
Austrumvācijas vadītāji apsveikuši savas zemes sportistus ar augstiem rezultātiem "Sociālistisko ideālu triumfa vārdā". Visas šīs telegrammas atrastas bijušās VDR Sporta komitejas atkritumu kastē.

— VAI JŪS NEIEBILDĪSIET, JA ES NOŅEMŠU KAKLASAITI?

"LE RIRE", PARĪZE

Pēc tam, kad Kuangči provinces (Vjetnamā) varas iestādes bija izsludinājušas prēmiju par vjetnamišu cīnītāju mirstīgo atlieku atrašanu, vietējās policijas priekšnieks Le Ti Tams sāka piegādāt džungļos atrastus kaulus lielā vairumā. Un tikai pēc četrsimtās prēmijas izmaksāšanas varasvīri atjēdzās, ka laimīgais atradējs piegādā dzīvnieku kaulus.

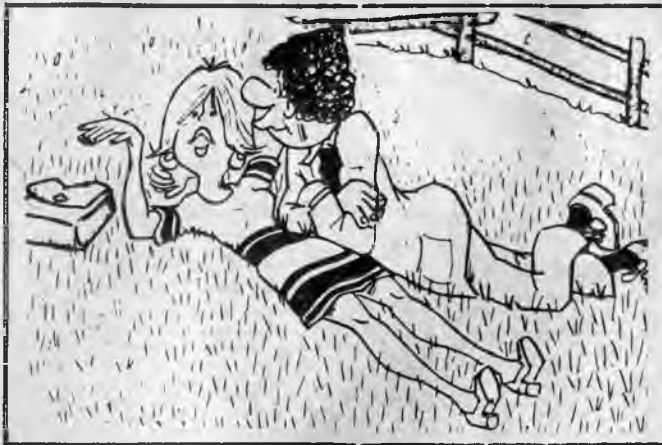
— MOTORĀ DZIRDAMI NEPATĪKAMI TROKŠŅI, KAS NEVĒSTA NEKO LABU...

"ICI PARIS", PARĪZE

Senneborgas pilsētiņas (Dānijā) miesniekam nācās stāties tiesas priekšā. Iemesls: viņa izgatavoto cīsiņu diametrs pārsniedzis 24 milimetrus. Tāds ir standarts, ko noteikusi pilsētas pašpārvalde un par tā pārkāpšanu jāmaksā 10 tūkstošu kronu soda nauda.

Jautājums par to, kura valsts pirmā sākusi nodarboties ar dzīvnieku aizsardzību, rādās atrisināts. Šrilankā atrastas divtūkstoš gadus vecas akmens plāksnes, uz kurām rakstīts, ka dzīvniekus nogalināt ir liels grēks.

nenotiek pasaulē*

— JA JUMS VĒL KAS PRĀTĀ. TAD NEVILCINĒTIES,
JO TŪLIŅ SĀKS LĪT.

"PAVLIHA". LUBĻANA

Osakā (Japānā) arestēts konditorejas izstrādājumu tirgotājs Jasuhiro Tanigaki. Ar slēptās kameras palīdzību tika konstatēts, ka viņš cenšas sabērt adatas sava kaimiņa izceptajās smalkmaizītēs. Pie rokas pieķerts, Tanigaki paskaidroja, ka nav varējis izdomāt iedarbīgāku veidu cīņai ar konkurentu.

Holandietis Roels Hendrikss nesēn pārpeldējis Brahmaputras upi (Indijā) un tādējādi tuvojies savam ilgotajam mērķim — iekļūt Ginesa rekordu grāmatā. Viņš nolēmis pārpeldēt visas 17 pasaules upes, kas garākas par 2 tūkstošiem kilometru, un no mērķa viņu vairs šķir tikai 7 upes.

Populāro "bītlu" Polu Makartniju bērnībā neuzņēma Liverpūles katedrāles korī kā muzikāli neizglītotu. Tagad tieši šajā katedrālē svinīgos apstākļos notika viņa oratorijas pirmatskaņojums.

— VAI KAUT KO ATSTĀSIM?
— SARKANO GAILI!

UGIS MEŽAVILKS

OSĪTIS SAKA:

"MĒS ESAM VIENA TAUTA." VESĪTIS: "MĒS ARĪ."

Abas Vācijas daļas ir apvienojušās — taču ne abas tautas daļas. Vēl arvien dzīvs ir pārtikušais "vesītis" (rietumvācietis) un viņa nabadzīgais brālis "osītis" (austrumvācietis). Berlīnes mūris, kam tā cēlēji savā laikā bija pareģojuši vismaz simtgadīgu mūžu, nepiedzīvoja pat 30. gadadienu, ar tā drumslām Brandenburgas vārtu pakājē tirgojas veikli turku andelmaņi. Bet pa to laiku vāciešu galvās izaudzis jauns mūris, tad vismaz pamatīgs zedēnu žogs. Viena tā izpausme: dzīvā ikdienas folklorā, citiem vārdiem, joki. Vesīši, piemēram, savus nabadzīgos brāļus nū attēlo kā slinkus, neizdarīgus un dumjus, padarot viņus it kā vainīgus izkūpējušā režīma neveiksmēs. Isākais variants: "Divi osīši satiekas darbavietā".

Taču arī osīši parādā nepaliek. Viņu uztverē pārtikušo brāļu raksturīgākās īpašības ir skopums, iedomība, mantrausība, viņu vienīgā tieksme — izlaupīt Austrumvāciju un krāpt tās iedzīvotājus.

Tātad — vesīši osīšu skatījumā.

Vesīšu pāris atvadās no Leipcigas viesnīcas direktora. Tas laipni saka: — Ceru, ka jūs arī savā pusē kādreiz padomāsiēt par mums.

— Kā nu ne, — tie atbild. — Katru reizi, kad slaucīsimies jūsu viesnīcas divielā!

— Neliedzies, vesīt! — tiesnesis saniknots sauc. — Seit ir pieci liecinieki, kas redzējuši, kā jūs osītim no kabatas cēlāt ārā naudas maku.

Vesītis īgni atpurd: — Bet es jums varu atvest vismaz piecsimt liecinieku, kas to nav redzējuši.

Osītis nopūšas: — Kā tas nāk, ka man, kad alga izbeigusies, pāri paliek vēl tik daudz no mēneša?

Vesītis raksta osītim: "Mīlo osīt, pievienoju šim rindīnām prasītās 10 markas. Gribu vienīgi norādīt, ka 10 raksta ar vienu un ne ar trim nullēm."

Satiekas divi osīši.

— Ja man nebūtu gadījies savs vesītis, — viens saka, — mani vakar būtu uz ielas aplaupījuši.

— Vai viņš tev gāja palīgā patriekt laupītāju?

— Nē, viņš jau iepriekš bija aptīrījis manas kabatas.

Osītis saka vesītim: — Mana sieva gaida bērnu.

Vesītis atcērt: — Ko jūs tā skatāties uz mani, es ar viņu jau sen vairs nesaejos!

Vesītis aizvien vairāk sāk uzbāzties istabenei no Austrumvācijas. Meiča kļūst nīkna: — Lieciet mani mierā, neesmu nekāda ielene!

Vesītis atbild: — Bet, čabulīt, kas tad runāja par samaksu?!

Satiekas divi osīši. Viens prasa otram: — Kāpēc glāsti visus tramvaja vagonus?

— Tāpēc, ka nezīnu, ar kuru no tiem tika sabraukts vesītis.

Vesītis restorānā: — Šī zupa garšo lieliski. Kur jūs ņēmat recepti?

Pavārs osītis: — No jaunākās kriminālfilmas.

No "Der Spiegel" izrakstījis J. ROZĪTIS, Minsterē

— Ko, vai tu vēl nezini, ka
"UZVARAS"
firmas veikalos ir
vislētākie saldumi?

Konditorejas fabrikas "UZVARA"
firmas veikali
"Karamelīte"

Rīgā, Ģertrūdes ielā 6
Rīgā, Klijānu ielā 2 / 14
Jūrmalā, Majoros, Jūras ielā 39
Mālpilī, "Viesturos"

Fabrika "UZVARA" piedāvā:
kameles, zefīru, marmelādi, dražeju, halvu